

עלון שבועי למושבי בת עין

לכתחילה

חיים עם הזמן על פי תורת הבעש"ט

בע"ה | ערב שבת קודש פרשת בא | ב' שבט תשפ"ה | עלון מס' 286

'בא' אל פרעה

כמו בכל התמודדות עם הרע, על האדם לדעת כיצד לגשת נכון לעימות על מנת לנצח, להכין את עצמו נפשית למפגש ולהשתמש בכוחותיו הפנימיים בצורה הנכונה. היכן אפשר למצוא זאת במילה 'בא'?

לאחר שבע מכות קשות שה' הביא על פרעה ועל כל מצרים, ה' שוב מצווה את משה רבינו באופן מיוחד: "בֹּא אֶל פַּרְעֹה". גם במכות קודמות הצטווה משה לבוא אל פרעה ולהתרות בו על המכה העומדת להגיע. אם פרעה מכביד את ליבו כל כך, לשם מה ה' צריך עוד הפעם לצוות את משה במיוחד לבוא אל פרעה ולהתרות בו? השאלה שולחת אותנו להעמיק יותר במשמעות הביאה אל פרעה ובמיוחד במילה "בא" שקיבלה גם את שם הפרשה:

העמידה של משה מול פרעה מלך מצרים היא כנראה אחת מההתמודדויות הכי קשות שהיו למשה בחייו. כמו בכל התמודדות עם הרע, על האדם לדעת כיצד לגשת נכון לעימות על מנת ולהתגבר על הרע ולנצחו. יותר מאשר לעשות סגולות, לקבל עזרה מן החוץ או להכין טכסיסי מלחמה, על האדם להכין את עצמו נפשית למפגש ולהשתמש בכוחותיו הפנימיים בצורה הנכונה.

> **להציב בראשונה את כוחות המחשבה המכריעים במציאות לפי תורת אמת**

תורת הקבלה והחסידות לימדה אותנו שבנפש האדם שלשה קומות זו למעלה מזו - קומת ה'מוטבע' הנמוכה ביותר בה פועלים הכוחות הטבעיים, כוחות המעשה של האדם המונעים מהאינסטינקט הטבוע בו. למעלה ממנה קומת ה'מורגש' בה פועלים כוחות הרגש, הכוחות המונעים ממדות הלב, הטובים והפחות, ממקום עמוק ואנושי. למעלה ממנה נמצאת קומת ה'מושכל' בה פועלים הכוחות השכליים, המוכרעים מתוך מקום מושכל ומחושב הלוקח את הכל בחשבון. שלש הקומות הללו מרכיבים את נפש האדם הכלולה מעשר הספירות, המתחלקות בעצמן לשנים או שלש קבוצות - קבוצת המוחין: חכמה, בינה ודעת, שכנגד ה'מושכל' בנפש; וקבוצת המדות: חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד ומלכות. קבוצת המדות מתחלקת לשתיים - החסד, הגבורה והתפארת שייכות ל'מורגש' בנפש, והנצח, ההוד, היסוד והמלכות שייכות ל'מוטבע' בנפש.

כל קומה מאחת הקומות בנפש היא עולם שלם המבטא צד חזק הקיים בה - הנפש החושבת, הנפש המרגישה והנפש העושה. מה הייתם אומרים, איזה צד הקיים בנפש הוא החשוב ביותר בעיניכם? לאיזה צד חזק הייתם נותנים את השליטה והאחריות לבטא את הנפש במצבים השונים ולהוליך אותה בשבילי החיים?

בספר התניא אומר אדמו"ר הזקן, בשם הזוהר, ש"המוח שליט על הלב בתולדתו וטבע יצירתו, שכך נוצר האדם בתולדתו". הזוהר מוסיף ש"הלב שולט ורוכב על הכבד". כמו שבנפש ישנם שלש קומות - מושכל, מורגש ומוטבע - כך בגוף ישנם שלש מערכות מרכזיות: מוח, לב וכבד. איברים אלו בעיקר הם כלי הביטוי של הנפש: המוח מביא לידי ביטוי את המחשבות (המושכל); הלב מביא לידי ביטוי את הרגשות (המורגש) והכבד מביא לידי ביטוי את המעשים (המוטבע). אך האם זוהי היררכיה שלא משתנה?

המוח, הלב והכבד כמו הולכים יחד מסע משותף. מדריך הטיול הוא המוח, הוא יודע את הדרך, מתבונן בה ומנווט בחכמה. אך לפעמים הלב סוחף את המשתתפים להיכנס למעין מרהיב בדרך והם יישארו להנות שם עוד ועוד. פעמים רבות הלב מחמם ומלהיב את האדם לדברים שבקדושה, מה שהמח הקר לא מסוגל, ועל הפעמים האלה נאמר ש"פנימיות הלב שליט על המח". אך לטובת האדם, על הלב להכפיף את עצמו לממשלת המח כדי לא לסטות חלילה לחמימות והתלהבות לא טובה.

דברים אלו רמוזים במילה 'בא'. המילה מקבילה לשלש הקומות בנפש ולמערכות בגוף: המילה מתחלקת לאל"ף ובי"ת. האות אל"ף היא 'אבא' והאות בי"ת היא 'בן'. ספירות המוחין של השכל - חכמה, בינה שבמוח - נקראו אבא ואמא; ואילו שבע הספירות התחתונות נקראו תולדות. עוד חלוקה אפשר לזהות במילה 'בא', כאשר אל"ף בגימטריא 1, כנגד קומת ה'מושכל' ובי"ת בגימטריא 2 כנגד קומות ה'מורגש' וה'מוטבע'.

יפה לראות בשני הרמזים שהאל"ף במילה 'בא' היא המובילה וצמודה "אל פרעה" בעוד הבי"ת הולכת אחריה. אפשר לראות ברמז הבחנה מעניינת: כשה' מצווה את משה "בא אל פרעה" הוא מפנה את תשומת לבו לכך שעליו להכין את נפשו כך שכוחות המחשבה שלו יופיעו ראשונים במפגש עם פרעה, וכוחות הרגש יבואו אחריהם.

כך עלינו לפעול כעת גם בזירה הציבורית בהתמודדות עם הרע מבית ומחוץ. לשים בראשונה את כוחות המחשבה המכריעים במציאות לפי תורת אמת, ולאחר מכן את כוחות הרגש המתוקנים המבטאים את צעקת הלב היהודי שלא מסוגל להשאיר את המציאות כפי שהיא, להשאיר אחים יהודים בשבי ובד-בבד לשחרר רוצחי יהודים לחופשי, וכך לעשות את הדבר הנכון ולהצליח.

שבת שלום ומבורך!

אם יש יהודי שצריך למצוץ מוגלה מדבקת מהפצע שלו, אם אתה לא מסוגל למצוץ את המוגלה בפיך עדיין לא הגעת לחצי הרחמים שצריכים להיות על נשמה אחרת (רבי משה לייב מסאסוב)

חבורת רבי חייא

ענג שבת יתקיים יחד עם המדריך אליצור גרינבוים **בשעה 15:00** בבאר מרים.

ננגן יחד עם מיכאל שוחט, נספר סיפור מרתק לשבת ונעשה חידון על הפרשה - **מחכים לכם!**

מעין ליל שישי

השבוע היתה לנו **התוועדות מיוחדת** בליל שישי ו**צ'ולנט מהגן עדן העליון** :)

אתם מוזמנים לבוא גם בשבוע הבא: **יום חמישי** בבית שלמה - **21:00 לימוד, 21:45 התוועדות חברים** אל תוך הלילה!

נפתחה **קבוצת ווצאפ לעדכונים** על המתרחש בליל שישי. להצטרפות: 058-7993582

באהלי צדיקים

שמעתי מהרב הקדוש רבי חיים מאיר יחיאל ממוגלניצא סיפור: "פעם אחת בא דודי זקני **הרב הקדוש הרבי ר' זוסיא** לבית אחיו הקדוש הרבי ר' אלימלך, וראהו כשהוא עסוק כולו בחשבון נפש נפלא מאוד, ושאלהו: "מהו החשבון הגדול כל כך?" והשיב לו שכפי חשבונו עולה שגן עדן בטח לא יהיה לו, וכמדומה לו שגם עולם הבא לא יהיה לו.

ענה הרבי ר' זוסיא: "כתיב: "והאמין בה' ויחשבה לו צדקה", דמי שמאמין בה' חושב הקב"ה לעשות עמו צדקה. ואיזה צדקה עושה הקב"ה עם האדם, ובודאי שהצדקה הוא בזה שבזכות האמונה מנחילו הקב"ה גן עדן ועולם הבא אף על פי שאינו ראוי לזה מצד מעשיו.

ואמר הרבי ר' אלימלך שמאד הניח את דעתו בדברים אלו.

רבי זושא הסתחלק בב' שבט תק"ס ומנוחתו באניפולי.

הבמה הציבורית

יהודה לייבמן

קול דמי הבחורים שנפצעו מירי השוטר צועקים אלינו

אירוע רודף אירוע, והלב של כולנו מטלטל בין תמונות השמחה של הבנות המשתחררות בחיק משפחותיהן, לבין כאב הלב השותת מדם, במחשבה על תהלוכות הניצחון של המחבלים, אויבינו הרוצחים השפלים, חיות הטרף ששולחו לחופשי.

בתוך הטלטלה הזאת, אני רוצה לזעוק עד השמים את זעקת פצועי הירי, משפחותיהם, חבריהם, זעקת עם ישראל כולו, על המעשה הנפשע הזה של ירי בנשק חם, בכינון ישיר שפגע בארבעה בחורי ישראל, בפלג גוף עליון.

ירי חי של שוטר משטרת ישראל לבוש מדים בתפקיד, ירי לכיוון הראש של ארבעתם, וכולם נפגעו סביב הראש, ובנס לא נהרגו במקום...

איני יודע מה בדיוק קרה שם מצד המפגינים, ואיני בא להצדיק כל מעשים מסוכנים ואסורים של מפגינים או נערים צעירים, אנו ההורים ואנשי החינוך עוסקים בזה, ולוקחים אחריות על ילדינו ותלמידינו, להשפיע לטובה ומאמינים ומחנכים שלא לפגוע בחיילים ושוטרים לעולם.

אני בא לזעוק את הדממה מצד מנהיגי הציבור, רבנים ואנשי רוח, בעלי דעה ועמדה, אבירי זכויות האדם, בכל המגזרים, שמתעלמים מהפשע הנורא שנעשה בשם החוק, על ידי איש חוק לבוש מדים.

'באין חזון יפרע עם' באין תגובה ציבורית המשמעות היא תחושת הפקרה, נבגדות של ציבור גדול, נוער אידאליסט, שמרגיש את העורף הציבורי, ויש לכך מחיר חברתי שאין לו הצדקה אמיתית.

התחושה המנקרת היא, שלו היו אלו מפגינים אחרים, במקומות אחרים בארץ, שחלילה היה שוטר לבוש מדים, פותח באש לעברם, ופוצע אותם אנושות, האדמה היתה רועדת ובצדק...

מי שעדיין לא נרעד ולא נזעק, מוזמן לביקור במחלקה הנירוכורגית בבלינסון, לפגוש את משפחות מלח הארץ של הפצועים, שכואבים יותר מכל את שתיקת הכבשים הציבורית...

עוד לא מאוחר לדרוש מממשלת ישראל, מראשי הסיעות בכנסת ישראל, מהממונה על המשרד לביטחון פנים, ממפכ"ל המשטרה, מראשי הרשויות, מכל נציגי הציבור לומר בקול צלול את הזעזוע העמוק ממעשה הירי ואת העמדה המוסרית שאין ולא יהיה לעולם, הצדקה לשימוש בנשק חם של יהודים כנגד אחיהם בעם ישראל, גם אם יש התלהטות יצרים של שוטרים או של מפגינים בכל אירוע ובכל מקום.

בידינו וחובתינו לעמוד על המשמר, לבלתי נגיע לעולם, למלחמת אחים. לעולם לא עוד!

באמונה שאפשר וצריך לתקן. 'ולא יהיו עוד לשני גויים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד...וכרתי להם ברית שלום...כי אני ה' ".

הצדיק שלנו

הבבא סאלי

יודע מיהו הבעל שם טוב!

הגה"ח רבי מכלוף עמינדב קריספין שליט"א , נשוי לנכדתו של הצדיק. הוא סיפר סיפור מדהים אודות ה"בבא סאלי" זצוק"ל, שהוא היה עד לו. אני מעתיק בזה את הסיפור כלשונו:

"בשנת תש"מ זכיתי להכנס ליחידות אל הרבי מליובאוויטש. הרבי ביקש ממני שאספר לו איזה דבר מהבבא סאלי. וסיפרתי לו את הדברים דלהלן:

"כאשר הגיע הצדיק לגור בארץ הקודש בשנת תשכ"ד, היתה תחילה ישיבתו בעיר יבנה אצל חתנו (שהיה גם בן אחיו) הצדיק רבי אברהם אבוחצירה זצ"ל. בעיר זו היה כולל אברכים, וראש הכולל היה גאון גדול ובעל יחוס חשוב, מזרעו של הגאון מוילנא.

ראש הכולל ביקש ממני, שאסדר לו פגישה עם הבבא סאלי. נכנסתי אל הצדיק ואמרתי לו שראש הכולל רוצה להכנס אליו. הוא נכנס והצדיק התיחס אליו בכבוד גדול וציווה להגיש מיני מזונות ומשקה לאמירת לחיים.

"אינני יודע איך הגיעו הדברים לנושא הבעל שם טוב והגר"א, אבל בין דיבור לדיבור אמר ראש הכולל אל הצדיק בסגנון של ביטול: "אין מה להשוות את הבעש"ט לעומת גדלותו של הגאון מוילנא בנגלה. "הבבא סאלי שמע והתרגז מאד, ואמר לו: "מי אתה שתכניס עצמך בנושא כזה להכריע בין הגדולים הללו?! אני יודע מיהו הבעש"ט! ועכשיו קום ותצא מכאן, אינני רוצה לראות אותך על ידי".

"הייתי עמם בחדר במשך כל השיחה, וכשהצדיק התרגז יצא ראש הכולל, ואני יצאתי אחריו מרוב בושה, שגרמתי לכל זה על ידי שסידרתי לו את הפגישה. כשיצאנו

אמרתי לו "איך נכנסת ללוע הארי ודיברת בצורה כזו?" אני התביישתי לחזור לבבא סאלי, הייתי בחדר עם הדוד רבי אברהם המרא דאתרא, ופתאום בא הבבא סאלי שחיפש אותי ויבקש שאכנס אליו. כשבאתי לחדרו, אמר לי: "מה עשית ליי? הבאת אלי איש שמדבר כנגד הבעל-שם-טוב"? והוסיף: "אתה תראה - אם מחר ישאר הכולל הזה ביבנה אני אינני בבא סאלי".יצאתי וסיפרתי את זה לרבי אברהם זצ"ל, עיניו זלגו דמעות מרוב צער, ואמר: "מה נעשה בלי הכולל?" ועניתי לו: "הבבא סאלי יודע מה שהוא עושה".

"כמובן שהצדיק לא דיבר על זה עם אף אחד, וגם אני לא סיפרתי לאף אחד את המקרה. אבל עובדה היא, שלמחרת בבוקר קרא ראש המועצה של יבנה לראש הכולל, ואמר לו: "קבלתי הודעה שמפסיקים ממשרד הפנים את התקציב עבור האברכים". באותו היום הכולל כבר לא היה שם!

לאחר איזה זמן קרא הצדיק לחתנו רבי אברהם, ואמר לו שיארוז את חפציו, כי הוא עוזב את העיר הזו, ואחר כך עבר לגור באשקלון.

"את כל הסיפור הזה סיפרתי לרבי כאשר הייתי ביחידות. הרבי הקשיב קשב רב, ואחר כך פרס את שתי ידיו הקדושות ואמר לי בהתרגשות: "כך היה? יש לך סיפורים כאלו ואתה שומר אותם לעצמך"!?

נקודה אישית: העיקר כאן אינו ההקפדה על אותו רב (מעשה חריג של 'דין') אלא יחס הכבוד כלפי צדיק כבעל-שם-טוב. החיבור של הבבא סאלי לתורת החסידות וגדוליה הוא מפתח לקירוב לבבות בין העדות השונות בעם ישראל - כאשר המסורת האשכנזית מתחברת למסורת של יהדות צפון אפריקה, כל אחד עם סגנונו המיוחד וביחד עולה ניגון של כלל ישראל.

ואם כבר עוסקים בחיבורים, נזכיר רמז עממי יפה: "אתם נצבים היום כֻלכם לפני ה' אלהיכם" - **אתם** ראשי תבות **א**שכנזים, **ת**ימנים, **מ**רוקאים (וכל השאר נכנסים באמצע...), שהם גם ראשי תבות **אמת**.

(הנקודה האישית מתוך אתר 'הקול היהודי')

העלון מוקדש לרפואתם המהירה של
ידידיה יעקב בן טלי אתל והלל בן אילנית
הנערים שנפצעו קשה מירי השוטר בשומרון
רוצים להקדיש את העלון לשבת הבאה?
שלחו לנו בהודעה: 050-2311331

צעירי בת עין
בדרך למלכות ישראל

העלון יוצא לאור בסיעתא דשמיא ע"י
ארגון צעירי בת עין.
המערכת: עמנואל קוניקוב, יהושע חי שמחי
לתגובות:
lechathila1@gmail.com

לע"נ אהוביה בן אברהם ואיילת (סנדק)